

بررسی چالش های معابری شهری (مطالعه موردی شهر گرمی)

*یوسف درویشی^۱، رباب پراوند^۲

۱. استادیار گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه پیام نور تهران - ایران phddarvishi@yahoo.com

۲. کارشناسی جغرافیا و برنامه ریزی شهری

چکیده

دردنیای کنونی، معابر شهری به آن عنوان که بیش از ۳۰ درصد کاربری های موجود از شهرها را تشکیل می دهند، اهمیت بسزایی در حیات شهری و برنامه ریزی های شهری ایفا میکنند. بحث ارتقای ایمنی معابر ارائه راهکارهایی جهت کاهش هرچه بیشتر حوادث و سوانح ترافیکی و جانی از مسائل مهمی است که همواره در ذهن برنامه ریزان و طراحان شهری را خود مشغول میسازد. یکی از مواردی که معمولاً در بررسی های سوانح ترافیکی بدان اهمیت چندانی داده نمی شود، مربوط به نقش و اهمیت ایجاد پارکینگ های عمومی در کاهش ترافیکی معابر و مکان گزینی بهینه آنها در راستای ارتقا ایمنی شهروندان است.

نتایج تحقیق نشان می دهد که عرض کم معابر و توپوگرافی خاص شهر گرمی باعث شدهای ایجاد مشکلاتی در عبور و مرور وسایل نقلیه و مردم شده است که نیازمند بازبینی در برنامه ریزی شهری می باشد.

واژگان کلیدی: معابر شهری، برنامه ریزی شهری، شهر گرمی

۱. بیان مسئله

سهم عمده ای از حمل نقل کشور ایران در جاده ها انجام می شود. این موضوع هم در مورد حمل و نقل درون شهری و هم در مورد حمل و نقل بین شهری صادق است. در شهرهای کوچک و جمعیت متوسط (جمعیت زیر یک میلیون نفر)، سهم عمده حمل نقل درون شهری با استفاده از وسایل نقلیه شخصی است که در معابر شهری تردد میکند. شبکه ی معابر درون شهری برای اهداف مختلفی طراحی میشوند؛ ایمنی، سرعت، راحتی، هزینه، مسائل محیط زیست و... مهمترین هدفی که در طراحی شبکه معابر شهری باید مد نظر قرار گیرد، ایمنی است که اکثر طراحان کمتر به آن توجه میکنند. باتوجه به شکل گیری شهرها یکی دیگر از موارد مهمی که در این زمینه وجود دارد، ایمن سازی شبکه ی معابر شهرهای موجود است. در غالب شهرهای موجود محدودیت های مختلفی نظیر کاربری های شکل گرفته، درخت های کهنسال و پیشنهادات طرحهای افراد است وجود دارد که فرایند ایمن سازی (کلهری، ۱۳۸۱).

راهها و معابر عامل ارتباط دهنده تاسیسات مختلف شهری اند و از این نظر اهمیتشان در سطح شهرها قابل توجه و ملا حظه اند.